

naturligvis ikke er Nogen, som har saa stor Interesse i den Maade, hvorpaa Kjøbenhavns Havn bestyres, som den kjøbenhavnske Handelsstand har. Naar man nu staar ved et Vendepunkt i Havnens Historie, ser jeg ikke rettere end, at der er god Anledning til nu ogsaa at foretage en Forandring i Havnens Bestyrelsesmaade. Det er herom jeg har tilladt mig at stille nærværende Forslag. Jeg veed meget godt, at saaledes som de politiske Forhold ere, kan det medføre forskellige Ulemper, at man bestemmer, at der ved Lov indføres en Forandring i Havnens Bestyrelse, men jeg kan ikke se, at man kan skyde denne Veilighed fra sig, naar den tilbyder sig. Man bør benytte den, som den foreligger, og derfor har jeg tilladt mig at stille dette Forslag, som jeg endnu engang tillader mig at anbefale til det høie Things Velvillie.

Breinholt: I det jeg nu skal motivere det Endringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille til § 8 udenfor Betænkningen, er jeg i Dag i Modsatning til i Gaar i det heldige Tilfælde, at jeg kun i et Par Minuters Tid behøver at lægge Beslag paa ærede Medlemmers Opmærksomhed. Mit Endringsforslag gaar, som man vil se, kun ud paa, at den Ordning, der indførtes ved Loven af 30te December 1858 om Kjøbenhavns Havnevesen, og som den Gang var en midlertidig Ordning, som den første Paragraf siger: „indtil videre“ nu skulde træffes som en endelig Ordning, og at der i den tillige skal indbefattes en nærmere Definition og nærmere Bestemmelser om Havnens Stilling og det Forhold, hvori Havnen staar henholdsvis til Staten og Kommunen. Som Bevis paa, at der er stærke Duffer oppe om at faae en saadan Ordning frem, behøver jeg blot at minde om den Række af Talere, der ved Sagens første Behandling udtalte sig i saa Henseende, og jeg tror, at Henvisningen til disse ærede Medlemmers Udtalelser, hvoriblandt jeg blot skal fremhæve den ærede 6te Landsthingsmand for Kjøbenhavn (Bloug), samt den ærede 7de Landsthingsmand for Kjøbenhavn (Harald Hansen), vil være en bedre Begrundelse end en hvilken som helst anden, jeg kunde give, saa at jeg i alt Fald ikke i Diebliffet skal indlade mig paa nogen „Besfermachen“ i saa Henseende. Disse Udtalelser ere efter min Mening en saa kraftig Støtte for Endringsforslaget, at jeg tror, at en Henvisning til dem vil være tilstrækkelig til at berede det en velvillig Modtagelse og Overveielse.

Indenrigsministeren (Jørgen s Lev):

De Endringsforslag, der ere stillede af Udvalget til dette Afnit, ere ganske vist ikke saa gennemgribende, som adskillige af dem, der var Tale om i Gaar, og jeg skal ganske henstille, om man vil vedtage dem. Jeg sigter navnlig til de Endringsforslag, som gaa ud paa, at ordne Afgiftsforholdene i det eventuelle Frihavn. Der har Udvalget under Nr. 11 stillet et Forslag om, at Fritagelse for Grundafgift kun skal gjælde Handelshavnen. Det forekommer mig nu, at det, der er foreslaaet af Regjeringen, er rigtigere, men Udvalgets Forslag staar selvfølgelig i Forbindelse med det næste Forslag under Nr. 12 og med Udvalgets Stilling til de øvrige Anlæg. Endringsforslaget under Nr. 12 gaar noget videre, idet det ogsaa paa Handelshavnen negter Aktieselskabet Fritagelse for Bygningsafgift. Nu siger den ærede Ordfører, at det forekommer ham hensigtsmæssigt, at man paalægger Selskabet disse Afgifter, der er ingen Grund til at fritage dette for Afgifter, og det ærede 7de Medlem for Kjøbenhavn (Harald Hansen) der jo har stillet et lignende Forslag, kun noget mere vidtgaaende, mener, at det kan slet ikke gaa an at fritage det, fordi man derved er udsat for at stille Udlandinge meget gunstigere end Indlandinge, som besatte sig med de samme Forretninger. Dertager det ærede Medlem feil; de Indlandinge, der er Tale om i dette Tilfælde, ere jo ikke dem, der besatte sig med de samme Forretninger i Frihavnen, men dem, der besatte sig med disse Forretninger andetsteds; derfor forekommer det mig, at Sammenligningspunktet mangler. Det, der har været Diemedet med Regjeringsforslagets Bestemmelser herom, er at stille denne Omfattning i Frihavnsanlægget, og da navnlig den, der foregaar til Export, under saa gunstige Vilkaar som muligt, og jeg tror, at dette er det rigtige Standpunkt, men jeg skal naturligvis erkjende, at det er Forhold, om hvilke der kan være forskellige Meininger; naar det ærede Thing mener, at disse gunstige Vilkaar for Frihavnen maa forringes, maa det tage Ansvaret for sin Afstemning i denne Retning. Jeg tror ikke, at der er Anledning dertil, og jeg tror, at jo gunstigere man kunde stille Forholdene der, jo mere aabnes der Udsigt til, at der kan komme et virkeligt Forretningsliv i Stand. Som jeg tillod mig at sige i Gaar, er Forholdet med Hensyn til Aktieselskabets Stilling noget forrykket for mig ved de Forandringer, der ere gjorte ved Udvalgets Forslag. Men jeg skal ikke lægge afgjørende